

A sort of homecoming

Even de titel uitleggen. De titel van dit stukje is de naam van een U2 Lied. U2 zit diep in mij. U2 zit diep in Dublin. Dus toen de gelegenheid kwam om U2 in Dublin te kunnen zien werd het tijd voor een sprong in het diepe. Samen met Johan en Albert richting Dublin. En om direct maar even het eigenlijke onderwerp te behandelen. U2 was weer indrukwekkend. De vorige tour stond ik met open mond van bewondering toe te kijken. Deze keer met bewondering. Voor mij was het concert voor 80% de vervulling van de reis. En was het eind van het concert een ballon die leeg liep. Voor Albert en Johan was het sluiten van de bar een even grote teleurstelling als het slot van de 'boys from Dublin'. De rest van dit stukje gaat eigenlijk over de 'Dublinreis'. Afscheid genomen van mijn Bono (de kat). De auto gestald bij een bekende, die ons richting Schiphol bracht. De dame in kwestie had de Amsterdamse rijstijl al behoorlijk onder de knie.

Met het vliegtuig richting Dublin, en daar waren het drie boertjes die het maar moesten zien te redden. Dat viel best mee! Twee reisgidsen met het richtingsgevoel van een kat deden ons op de gewenste plaatsen belanden. Na ingeboekt te zijn in het Clayton hotel begonnen we met de eerste verkenning van Dublin. Het was erg gezellig in het Temple Bar District. Allemaal kroegjes met live muziek, op straat artiesten, vele gezellige, mensen. En na één ontmoetingscentrum hadden we al het idee dat we niet de enige buitenlanders waren die voor U2 waren gekomen. We hebben gepraat met Duitsers, Kroaten, Belgen, Mexicanen. En Arjan Robben is nog altijd niet geliefd in Mexico. Albert hief het glas op Arjan Robben maar moest toch iets anders verzinnen om gezamenlijk op te drinken.

In het laatste ontmoetingscentrum van die dag kwamen we twee Amerikaanse mariniers tegen. Hele correcte jongens. Op elke vraag die wij stelden antwoorden ze met Sir. Waren wel twee fanatieke Trump aanhangers. De omgeving doet verbroederen. Opgewekte mensen, Ierse muziek, een dagje uit en veel mensen worden vrienden. Daarna weer terug naar het hotel. Na een nachtrust en Iers ontbijt begon dag twee rustig maar gaandeweg de dag herhaalde zich hetzelfde patroon. Het werd weer erg gezellig in Dublin, een echte aanrader, de stad. Aan het eind van de middag richting stadion en na het concert weer richting hotel.

Thuisgebracht door een mooie, vriendelijke Braziliaanse dame die ons in de fietstaxi richting centrum fietste. En zoals zo vaak bleek ook hier dat al die vriendelijkheid meer op onze portemonnee was gericht dan op ons. Tien minuten fietsen kostte ons 40 euro. Maar ja, ze zei het zo lief. Volgende dag weer richting het veilige Valthermond. Eerst nog even door Amsterdam. Het laatste stukje moesten we afleggen met de metro. Weer een gevalletje Amsterdamse bluf. Twee keer onder een viaduct door en ze noemen het gelijk een metro.

Cliff